Maria Climent: 'Una persona de 30 anys amb esclerosi múltiple té molts projectes per davant com per permetre's enfonsar-se'

'Gina' és la primera novel·la de l'escriptora ampostina Maria Climent. Una obra amb trets autobiogràfics que relata el daltabaix que suposa per una jove a la trentena que rep la notícia que si vol ser mare, ha de ser-ho de seguida perquè li canviaran el tractament per l'esclerosi múltiple. El 'Sant Cugat a fons' l'ha entrevistat aquesta setmana per conèixer més a fons la novel·la, que s'ha presentat recentment a la llibreria Alexandria.

El punt de partida és autobiogràfic?
No del tot, però sí que la protagonista i jo compartim una premissa de sortida: ens diuen que si volem tenir un fill l'hem de tenir ara perquè ens canviaran el tractament per l'esclerosi múltiple. Els altres tractaments no són compatibles amb l'embaràs. Jo vaig dir-me 'quina putada', però és un bon punt de partida per una novel·la.

També entronca amb un dels problemes que pateixen les dones avui en dia. No en aquest extrem, però sí que es troben amb aquesta pressió per ser mares.
El que es pot allargar fins als 40, en el cas de la Gina és fins als 30-31. Però et trobes en una situació en la qual els homes no es troben i això et fa replantejar la vida i adonar-te que has de prendre decisions importants.

És un pla de vida que canvia sobtadament.
O si més no, estar preparada per si has de prendre la decisió de dir que no seràs mare. És molt complicada. Decidir que en vols tenir és difícil, però ho és més decidir que no en tindràs mai.

El llibre està escrit en ebrenc.
Jo sóc d'allà i la protagonista també. Al principi jo l'havia escrit en estàndard i només parlaven ebrenc els personatges que eren d'allà i parlaven entre ells. Però l'editora, l'Eugènia Broggi em va dir que si la veu narradora era del Delta, perquè no la feia tota d'allà.

Pràcticament la vaig reescriure i jo crec que va guanyar sentit.

És una manera de reivindicar el territori?
I tant. El parlar de l'Ebre és el meu, és com penso i deixar-lo per escrit és un homenatge.

Hem llegit d'aquesta novel·la que és dolorosa però optimista.
Això diuen, a mi em costa una mica més de descriure perquè potser hi estic molt implicada. Però jo el que volia transmetre era una certa actitud d'entusiasme, perquè una persona de 30 anys a la qual li diagnostiquen aquesta malaltia té molts projectes per davant com perquè no permetre's enfonsar-se i seguir buscant la felicitat.

En aquests moments cal buscar l'estabilitat d'un mateix, oi?
És el que intento explicar a través de les reflexions de la Gina i dels diversos personatges que hi van aparaixent, com ara la Francisca, una psicòloga que ajuda la Gina. Vas aprenent sobre la marxa com gestionar

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/147557.html

Copyright 2024 Cugat.cat

totes aquestes situacions.

Vivim una època on s'expliquen coses que abans estaven silenciades. Com per exemple l'esclerosi múltiple. Jo crec que és una realitat i que tampoc em feia cap vergonya ni por explicar-la. Al final existeix i a Catalunya hi ha 9.000 persones diagnosticades oficialment. No cal amagar-se'n, és una cosa que ningú escull i no té cap sentit no visibilitzar-ho.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/entrevista/147557.html

Copyright 2024 Cugat.cat